

vil jeg opdrage mine Børn og anbefale Andre at opdrage deres Børn. Jeg er vis paa, at Børn, der fra Barnsben vænnes af deres Forældre til at arbejde paa en saadan Maade, som Forældre, der føle Ansvar for overfor deres Børn, ville forlange, ville sigen takke deres Forældre for, at de ere blevne vænne til at arbejde fra Børnealderen af. Naar den ærede Minister udtalte, at Vædringsforslaget Nr. 22 havde en uheldig Redaktion, er jeg nær ved at tro, at Vædringsforslaget mulig er blevet misforstået. Man er nemlig gaaet ud fra, at der er Fabriker, hvor en Dampmaskine maaste drive 30—40 forskjellige Arbeidsmaskiner, og naar en Arbejder, der staar og passer den, kan ved at trykke paa en Stang faae Kemmen fra en blind Skive over paa den Skive, der driver Arbeidsmaskinen, er han selvstændig Herre over at sætte den Maskine i Bevægelse, som han arbejder ved, og saa er det ikke nødvendigt, at der gives et Signal, før Maskinen sættes i Bevægelse, men i Dampmøller f. Ex., hvor der er en fast Forbindelse mellem Dampmaskinen og Kværnene, der er det nødvendigt, som det hedder i Lovforslaget, at give Signal, før Maskinen sættes i Bevægelse. Det kan imidlertid gjerne være, at Redaktionen af dette Vædringsforslag bør ændres, og det kan man selvfølgelig ikke have Noget imod. Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 28, som gaar ud paa, at Meiericentrifuger skulle underkastes en Kraftprøve, var det egentlig oprindelig foreslaaet i selve Lovforslaget, og man har her optaget en Bestemmelse om, at de nærmere Bestemmelser skulle træffes af Justitsministeriet. Men dersom den ærede Minister sætter Pris paa, at Bestemmelserne i de to første Punktumer af Vædringsforslaget skulle udgaa, tror jeg, at det er Noget, man vistnok ogsaa kan enes om.

Jeg skal indrømme, at der kan være nogen Vanstælighed ved at faae saadanne Kraftprøver for Centrifugers Bedkommende og faae dem gennemførte. Naar den ærede Minister med Hensyn til det sidste Punkt udtalte, at der kunde være Grund til at forbyde Centrifuger støbte af Bronze eller andet Metal, som ikke er holdbart, skal jeg indrømme, at det kan vistnok være, at Centrifuger, der ere støbte af Bronze eller andet Materiale, kunne springe, hvorimod de, man har lavet i de senere Aar af presset Staal, som ere dreiede indvendig og udvendig, tror jeg ikke, at der er den Fare ved. Med Hensyn til Lønningerne udtalte den ærede Minister, at han kunde gaa ind paa selve Lønningerne, men ønskede Alderstillaegene forhøiede fra 300 til 400 Kroner for Fabrik-

inspektørernes og fra 150—200 Kroner for Assistenternes Bedkommende, og ligeledes Dagpengene ændrede saaledes, at det bliver dem, der nu gives paa Finantsloven til Arbeidsinspektørerne, nemlig henholdsvis 8 og 5 Kroner, eftersom det er for hele Dagen eller for 8 Timer af Dagen. Jeg tvivler ikke paa, at dersom man forøvrigt kunde enes om alt Andet, vilde der ikke være Noget i Veien for at enes om dette. For mig spiller det ikke nogen Rolle, om det vil koste Staten nogle faa Hundrede Kroner mere om Aaret, naar man forøvrigt faar Loven affattet saaledes, at man naaer Maalet, altsaa sikrer Arbejderne mod Ulykkestilfælde, dog paa en saadan Maade, at man dog ikke faar Bestemmelser, der vilde hindre, at man ikke kan benytte Maskinerne. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 44 udtalte den ærede Justitsminister, at Indenrigsministeren ikke vil gaa ind paa, at den Virksomhed, som Arbeidsinspektørerne have Tilhyn med, henlægges under Justitsministeriet. Jeg tænker heller ikke, at Udvalget vil holde bestemt paa denne Vædring, thi man kan ikke ønske, at Loven skal strande paa den Bestemmelse om, hvorvidt den skal høre under tvende eller under et Ministerium. Man har opstillet Vædringsforslaget, fordi man mente, at det var mest hensigtsmæssigt at have det hele samlet under Justitsministeriet, men at Loven skal strande paa det Spørgsmaal, tror jeg ikke, at Noget i Udvalget ønsker. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 49, hvori det er foreslaaet, at der skal ske Anmeldelse til Politiet, ikke alene naar der ved Ulykkestilfælde foranlediges Nogets Død, men ogsaa, naar det kræver Lægebehandling, udtalte den ærede Minister, at Meningerne maatte vel være, at det skulde være den Paagjældende selv, der krævede Lægebehandling. Ja, jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at det er Meningene, der ligger i det Forslag, thi endt der selvfølgelig ogsaa kan være Tilfælde, i hvilke en Arbejder ønsker Lægebehandling, hvor det næppe er berettiget. I Fabriker kan det saaledes vist hyppigt ske, at en Arbejder faar Snabs i Øinene, saa at der gaar en Dagstid eller to, inden han igjen kan arbejde, men i saadanne Tilfælde tvivler jeg paa, at man mange Steder vil benytte Læge. Jeg skal dernæst svare lidt paa de Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgtreds (H. Holm), der, som jeg skjønt bemærkede, udtalte, at Vædringsforslaget har Stempel af, at det var Landboere, der havde været med til at lave disse. Jeg vilde nu gjerne tillade mig at henvende